

af de i nærværende Forespørgsel omhandlede Forhold, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.»

Medens *Frits Clausen* (N. A.) fandt det urimeligt, at en saa gammel Sag skulde overgives til en parlamentarisk Kommission og trækkes endnu mere i Langdrag, blev Dagsordenen anbefalet af *Skjerbæk* (K. F.) og *Valdemar Thomsen* (B.). Ogsaa *Forespørgeren* kunde tiltræde den foreslaaede Dagsorden, ligeledes *Justitsministeren*, som erklærede sig villig til at afgive de fornødne Oplysninger, idet han forstod det saaledes, at det derefter var Meningen, at Sagen snarest henvistes til Afgørelse ved en særlig Voldgiftsret.

Efter at Vagn Bros Paastand paa Overgang til Dagsordenen var vedtaget enstemmigt med 100 Stemmer, nedsattes følgende Udvalg til at modtage og indhente Oplysninger angaaende Elith Jensen-Sagen:

Fr. Dalgaard, Bomholt, Chr. Christiansen, Holger Eriksen, Hedtoft-Hansen [Formand], Strøm, A. M. Hansen, Steen [Sekretær], Vagn Bro, Inger Gautier Schmit, Julin, Skjerbæk, Kristen Amby, Aksel Møller og Svend E. Johansen.

I en *Beretning* af 13. Sept. 1940 (Till. B. Sp. 2299) meddelte Udvalget, at det havde modtaget en Række Aktstykker saavel fra Hr. Elith Jensens beskikkede Forsvarer som fra hans private Sagfører. Da Udvalget imidlertid betragtede sin Opgave som begrænset til at indhente Oplysninger om Fremgangsmaaden angaaende det i Forespørgselen nævnte Forhold efter den Anledning, Justitsministerens Besvarelse i Folketingsmødet af 2. Juli 1940 gav, laa det efter Udvalgets Opfattelse uden for dets Opgave at tage Stilling til de fremsendte Aktstykker.

Udvalget, der gentagne Gange havde Samraad med Justitsministeren, saavel Hr. Unmack Larsen som Hr. Harald Petersen, modtog fra Ministeren Meddelelse om, at Hr. Elith Jensen igennem sin Sagfører havde vendt sig mod den paa-tænkte særlige Voldgiftsret, jfr. følgende Ord i Skrivelse af 6. September 1940: »Paa Foranledning af Meddelelser i Dagspressen om, at Udvalget skulde have henvist Sagen til »en særlig Voldgiftsret«, bestaaende af tre Medlemmer af Klageretten, tillader jeg mig paa min Klient's Vegne i Ærbødighed at indstille til det høje Udvalg, at Sagen ikke saaledes maa blive afgivet til Afgørelse uden for Udvalget endsiges af en »Voldgiftsret«, der bærer sit Navn med Urette allerede af den Grund, at Sagens Parter er uden Indflydelse paa dens Sammensætning.« Ministeren havde derfor i Sinde at overgive hele Sagen til *den særlige Klageret*, saavel vedrørende Forespørgselsens 1ste som 2det Stykke. Ministeren havde derhos over for Udvalget anført, at han paa Anklagemyndighedens Vegne agtede at udtale saavel over for den særlige Klageret